

עורכים מקצועיים: יעקב גולדמן, עו"ד. גלעד ברון, עו"ד.
מנהל מערכת: אורי גולדמן, עו"ד.

גיליון 482 יום ה' 22 בינואר 2009

השבוע בגיליון

הממשלה אישרה ארכה להפקדות בקופות גמל וקרנות השתלמות // מס הרכישה הופחת החל מ- 16.1.09.
הרמת מסך בגין ביצוע עבירות מס.

בג"צ – ביטול למפרע של כתב אישור מכח חוק עידוד השקעות הון // מע"מ – תיאום תשומות בחברת השקעות (ע"ש גזית גלוב) // עליון שבח – הלכת פוליטי – סוף פסוק.
47% ליקויים בביקורות בחיפה // תוכנית ההאצה- 6 מיליארד ערבות // דלויט מצרפת 5 שותפים // הרשות העלתה את המורל בדרום.

עדכונים מהשטח

מאמר

פסיקה

מחוץ לחוק

עדכונים מהשטח

הממשלה אישרה ארכה להפקדות בקופות גמל וקרנות השתלמות

הנוכחי (ינואר 2009), ועל מנת שניתן יהיה לדון בהצעת החוק במהלך תקופת הפגרה של הכנסת הוחלט לפנות ליושבת-ראש הכנסת בבקשה לכנס את הכנסת במהלך תקופת חודש ינואר 2009, בהתאם לסעיף 9(ב) לחוק הכנסת, התשנ"ד-1994, על מנת שתדון בהצעת החוק. כמו כן, הוחלט לפנות ליושבת-ראש הכנסת, בבקשה לכנס את ועדת הכנסת, כדי שתחליט על פטור מחובת הנחת הצעת החוק לפני הדיון בקריאה הראשונה, ולפני הדיון בקריאה השנייה, וככל שהצעת החוק תתקבל בקריאה ראשונה, בבקשה שתכנס את ועדת הכספים של הכנסת, כדי שתכין את הצעת החוק לקריאה השנייה והשלישית.

◆ כפי שפרסמנו בגיליון 480, לאור המצב הביטחוני, הנחה שר האוצר את רשות המסים לקדם חקיקה שתאריך את המועד לביצוע תשלומים לקופות גמל, לביטוח חיים ולקרנות השתלמות, עד לתום חודש ינואר 2009, כך שייחשבו כתשלומים ששולמו בתוך שנת המס 2008, אם הנישום הגיש בקשה לחברה או לקופה, לפי העניין, עד ליום 1.3.09.

◆ עפ"י הודעת רשות המסים, ביום 19.1.09 הגיש שר האוצר לממשלה את הוראת השעה הנ"ל. כפי שעולה מההודעה, הממשלה וועדת שרים לענייני חקיקה אישרו את הוראת השעה.

לנוכח דחיפות התיקון המוצע, המאריך את המועד לביצוע תשלומים לקופות גמל, עד לתום החודש

מס הרכישה הופחת החל מ- 16.1.09

הדירות בבעלות המתפרסם ע"י הלשכה המרכזית לסטטיסטיקה, כחלק ממדד המחירים לצרכן. להלן ריכוז מדרגות מס הרכישה המעודכנות לעומת הישנות:

◆ מדרגות מס רכישה, המוטל על רכישת דירות למגורים, משקים חקלאיים ורכישת זכות במקרקעין בידי עולה, הופחתה החל מה- 16.1.09 בשיעור של 10.99%. הבסיס לעדכון הוא מדד מחירי

מדרגות חדשות מ- 16/01/09 עד 15/01/10	מדרגות ישנות מ- 16/01/08 עד 15/01/09	שעור המס	
1,026,660	907,700	ללא מס	דירת מגורים יחידה
מ-1,026,660 – 1,442,870	מ-907,700 – 1,275,690	3.50%	
מעל – 1,442,870	מעל – 1,275,690	5%	
עד – 873,500	עד – 772,310	3.50%	דירת מגורים אחרת
מעל – 873,500	מעל – 772,310	5%	
עד – 269,660	עד – 238,420	0.50%	משקים חקלאיים
מעל – 269,660	מעל – 238,420	5%	
עד – 1,318,400	עד – 1,165,670	0.50%	פטור לעולה
מעל – 1,318,400	מעל – 1,165,670	5%	

הרמת מסך בגין ביצוע עבירות מס

בועז פינברג, עו"ד

גולדמן – ברון משרד עורכי דין

שנוצר גם מבעל מניות שרשום כדירקטור בחברה, אשר לא היה לו דבר וחצי דבר עם הפעולה העבריינית של אי העברת הניכויים, ואף כזה שלא היה מנהל פעיל בה כלל. אני סבור, שפרשנות מעין זו הינה מתמירה מדי, ויש בה משום הרמת מסך שלא כדין כנגד דירקטור ובעל שליטה בחברה, אשר לא היה אחראי לניהולה הפעיל, ויש צורך להוכיח קשר סיבתי בין האשם של אותו מנהל באי העברת הניכויים לבין היכולת לחייב אותו בחובות הניכויים. ♦ סעיף 119א(ג) (2ג) לפקודה קובע, כי מקום בו נקבעה לחברה שומה, בעקבות מעשים שנעשו על פי סעי' 220 לפקודה (עבירות מסוג פשע), וערעור החברה על השומה נדחה, או שלא הוגש ערעור, ניתן לגבות את חוב המס גם מבעל תפקיד בחברה בעת ביצוע המעשה, אם יש בידי פקיד השומה ראיות לכאורה, שהמעשה נעשה בידיעתו של המנהל, ואלא אם אותו מנהל הוכיח, שנקט בכל האמצעים הסבירים להבטחת מניעת המעשה. יצוין, כי באשר ליכולת לגבות את המס מהמנהל בעבירות מטריאליות מסוג פשע, עמדת רשויות המס הינה, כי אין צורך בהרשעת החברה או מנהלה בפועל, ודי בכך, שקיימות ראיות לכאורה לכך שהעבירות בוצעו, על מנת שניתן יהיה לפעול כאמור. הגורם אשר קובע, כי קיימות ראיות כאמור, הוא פקיד השומה עצמו. אבקש לציין במאמר מוסגר, כי בעבר נשמעה ביקורת חריפה בדבר הסמכות החריגה הניתנת לפקיד השומה או לרשות המסים לשמש כיתובע, שופט ותליין בבת אחת, ביקורת אשר בעקבותיה תוקן סעי' 147 לפקודה בתיקון מס' 114.

♦ אין ספק, כי יכולת רשויות המס לחייב בעל תפקיד בחברה בחובות המס של החברה, ובפרט כאשר הדבר נעשה על בסיס מסקנה של פקיד השומה, שהחברה ביצעה עבירות מס, בלא שנוהל הליך פלילי בפועל, והחברה או מנהלה לא הורשעו על ידי בית משפט, מהווה סנקציה חמורה ביותר, והרמת מסך אשר דומה, שאין לה אחר ורע בדיון הכללי, ואינה עומדת לזכותם של נושים אחרים. יתרה מכך, תיקון מס' 3 לחוק החברות משנת 2005, ביטל את סעיף 54(ב) לחוק, אשר אפשר לבית המשפט לייחס זכויות וחובות של חברה ליחידים באורגנים השונים, אם התקיימו התנאים הקבועים להרמת מסך כנגד בעלי מניות. אני סבור, שביטול הסעיף הנ"ל מהווה אמירה חד משמעית מצד המחוקק לבתי המשפט, לעשות שימוש זהיר, אם בכלל, בהרמת מסך וחיוב מנהלי חברה בחובות החברה, וייתכן אף שכוונת המחוקק הינה, שיכולת זו לחייב את מנהלי החברה בחובות החברה, תעשה רק במקרה של חברה, אשר הגיעה לחדלות פירעון ונכנסה להליכי פירוק.

♦ הערת מערכת – ר' תקציר פס"ד ברנוביץ בגליון מס פקס מס' 478 מיום 18.12.08

♦ ביום 1.10.95 הורשעו מנהליה הפעילים של קבוצת ברנוביץ בשורה של עבירות מס, שעיקרן שימוש בחשבונות פיקטיביות במליוני ₪. בעקבות הרשעתם, הוטלו עונשי מאסר וקנסות נכבדים, הן על החברה, והן על מנהלי החברה. ביום 07.12.08, כמעט 13 שנים לאחר מכן, ניתן פסק דינה של כב' השופטת דניה קרת (פש"ר 1588/98) בבקשתו של עו"ד אורי שנער, מפרק חב' ג.א.מ - בני אברהם ניהול פרויקטים בע"מ, לחייב את אותם מנהלים פעילים, שהורשעו בעבירות המס, לשאת באופן אישי בחובות המס (מע"מ ומס הכנסה), בסך כולל של 48,000,000 ₪. ביהמ"ש קבע, כי אכן יש מקום לחייב באופן אישי את מנהליה הפעילים של החברה, אשר הורשעו בביצוע העבירות האמורות וזאת במלוא חוב המע"מ של החברה (8 מליון ₪) ובמחצית מחוב מס ההכנסה (20 מליון ₪). במאמר קצר זה אבקש להתמקד בשאלה הכללית בדבר יכולתן של רשויות המס לחייב באופן אישי מנהלי חברה בחובות מס שנוצרו בעקבות ביצוע עבירות מס על ידי החברה שאינה מצויה בהליך של פירוק.

♦ כאמור, פסק הדין בעניין ברנוביץ דן בבקשתו של מפרק, על פי הוראות סעיפים 373 ו-374 לפקודת החברות, הדנים ביכולת לחייב נושאי משרה בחברה הנמצאת בהליך של פירוק בלבד. על פי הוראות סעיפים אלה, רשאי מפרק או נושה להגיש בקשה לבית המשפט לחייב נושא משרה לשאת באחריות אישית לחבויות החברה, מקום בו עסקה של החברה התנהל תוך כוונה לרמות את נושיה או לכל מטרת מרמה. סעיף זה קיבל פרשנות מרחיבה בהלכות של בית המשפט העליון (ור' במיוחד פרשת דוד פישר ולמעשה ניתן להפעלה בעקבות מעשי רמייה רבים ומגוונים, הן נגד נושי החברה והן נגד החברה עצמה. אך האם רשאית רשות המסים לבקש לחייב נושא משרה באחריות אישית לחובות המס של החברה, גם אם לא נכנסה להליך של פירוק?

♦ הן בפקודת מס הכנסה והן בחוק מע"מ, קיימות הוראות ספציפיות, אשר במסגרתן ניתן לחייב את המנהל הפעיל של החברה בשומת המס שהוצאה לחברה, אשר נוצרה בעקבות ביצוע עבירות מס, וזאת לכאורה בלי קשר ליכולת פירעון החובות של החברה ובלי קשר לכך שהיא מצויה או אינה מצויה בהליך של פירוק. התנאים לעניין זה מתחלקים לעבירות 'טכניות' במהותן (כגון אי העברת ניכויים, או אי הגשת דוח מע"מ במועד), ולעבירות מטריאליות, מסוג פשע.

♦ סעיף 119א(ג) לפקודה קובע, כי מנהל בחברה, שהוא גם בעל שליטה בה (מחזיק בלפחות 25% מזכויות החברה), אשר הורשע בפסק דין חלוט בעבירה של אי העברת ניכוי מס במקור לפי סעי' 219 לפקודה, ניתן לגבות ישירות ממנו את המס שנוכה ולא הועבר. חובה להדגיש, שבמקרה זה, אין הסעיף מחייב, שאותו מנהל/בעל שליטה יהיה מנהל פעיל בחברה, ועל פניו, על פי פרשנות דווקנית של סעיף זה, רשויות המס רשאיות לגבות את חוב הניכויים

ביטול למפרע של כתב אישור מכח חוק עידוד השקעות הון בג"ץ 8153/06 חברת בנייני תעשייה ב"ש בע"מ נ' מרכז ההשקעות ואח'

**ביהמ"ש העליון בשבתו כבג"ץ – כב' המשנה
לנשיאה א.ריבלין, כב' הש' ע.ארבל, כב' הש'
ס.ג'ובראן:**

מסקנת בימ"ש, כי כתב האישור דורש השכרה בפועל, למשך שבע שנים, של חלקים בבניין התעשייתי למפעלים מאושרים. משכך, בימ"ש בוחן האם עמדה העותרת בחובתה זו ומסקנתו, כי העותרת עמדה בתנאי כתב האישור למשך 3 שנים בלבד ולכן סכום החזר המענק החלקי שנדרש ממנה, הינו ביחס ישיר לעמידתה החלקית של החברה בכתב האישור.

עוד קובע ביהמ"ש, כי החוק לעידוד השקעות הון אינו מאפשר למרכז ההשקעות להעניק הטבות כלשהן, במקרה שהופרו הוראותיו או תנאי כתב אישור ואין מרכז ההשקעות פועל בחלל ריק המאפשר לו לשאת ולתת על מתן מענקים כרצונו. משלא עמדה העותרת בתנאים המקדמיים למתן ההטבות עפ"י כתב האישור, פעלו המשיבים בהתאם לסמכותם לביטול כתב האישור למפרע. עוד נקבע, כי במקרה זה באה מנהלת מרכז ההשקעות לקראת העותרת ולא דרשה החזר מלא של המענק.

לענין טענת העותרת העוסקת בהחלת דוקטרינת מדיני החוזים על כתב האישור שניתן לה נקבע, כי אכן, על חוזים שהמדינה צד להם יחולו דיני החוזים לצד הכללים החלים על פעולותיה של רשות ציבורית בכל עת, במעין "דואליות נורמטיבית". ברם, טרם הוכרע אם על ההסכמים דנן חלים דיני החוזים במלואם לצד הדין המנהלי, או שמא חלה מערכת דינים מיוחדת מתחום המשפט המנהלי. עם זאת, במקרה שלפנינו, אין מדובר בהסכם שנחתם בין רשות שלטונית לגוף פרטי, אלא במתן הטבות שניתנו באופן חד צדדי מאת מרכז ההשקעות לעותרת, וזאת במגבלות סמכותה הקבועה בחוק לעידוד השקעות הון ובכפוף לה.

לענין טענת העותרת להסדרי חוק שונים מתחום המיסוי, הקובעים כי בהעדר החלטה מאת רשות שלטונית מסוימת תוך זמן קצוב הקבוע בחוק תיראה פניית העותרת כאילו התקבלה, קובע ביהמ"ש, כי אין לקבל את הטענה, כי עצם העיכוב במתן החלטה בערר יצר אצל העותרת הסתמכות כי הערר התקבל. המחוקק קבע בהסדרים ספציפיים אימתי רשאית רשות מסוימת להימנע מהפעלת סמכויותיה. במקרים אלו ובמקרים אלו בלבד, הימנעות הרשות השלטונית מקבלת החלטה בעניינו של הפרט משמעה, כי פנייתו של זה האחרון התקבלה. לעומת זאת, מקום בו לא קבע המחוקק הסדר כגון זה, אין להניח, כי השתוות מצד רשות שלטונית, חמורה ככל שתהיה, משמעה בהכרח, כי פניית הפרט התקבלה.

תוצאה:

העתירה נדחתה.

ניתן ביום 18.1.09

ב"כ העותרת: נ.גלעד, עו"ד, סמוגורה, עו"ד.

ב"כ המשיבים: ד.בריסקמן, עו"ד.

עניינה של העתירה הוא בבקשת העותרת, כי בימ"ש יורה למשיבים ליתן טעם מדוע לא תבוטל החלטתם לפיה בוטל למפרע כתב האישור שניתן לה לצורך הקמת בניינים תעשייתיים להשכרה, תוך דרישה להחזר מענקים חלקי, בתוספת ריבית פיגורים.

לטענת העותרת, התנאי, כי 51% משטח הבניין התעשייתי יושכר לראשונה למפעלים מאושרים משמעותו מתן מעין "זכות סירוב" לאותם מפעלים המעוניינים לשכור שטח בבנין במשך תקופת המענק. משסירבו או לא היה בנמצא מפעל מאושר המעוניין לשכור את השטח, מילאה החברה את חובתה לפי כתב האישור. מכאן עולה, כי העותרת עמדה בחובתה להשכיר שטח העולה על 51% משטח המבנה התעשייתי הכולל בשתי התוכניות שאוחדו. יש להתייחס לתוכנית כחווה בין העותרת לבין מדינת ישראל אשר על פיו, בכפוף למילוי התחייבויות שונות מצד העותרת, תהא זו זכאית למענקים והטבות הקבועות בחוק. מכאן, ראוי להחיל על כתב האישור דוקטרינות מדיני החוזים. בין אלו, טוענת העותרת, כי אף אם לא מולאו תנאי כתב האישור כלשונם הרי שחלה דוקטרינת הביצוע בקירוב, שהיא חלק מעיקרון תום הלב.

לחילופין, אף אם לא עמדה העותרת בתנאי כתב האישור במלואם למשך כלל התקופה נשוא כתב האישור, הרי שעומדת לזכותה טענת סיכול, עקב המיתון השורר בנגב. לבסוף טענה, כי חלוף הזמן הרב בין הגשת הערר מצד העותרת לבין קבלת ההחלטה מידי המשיבים 5 ו-6 הינו חריגה מהזמן הסביר שבו רשות מנהלית מחויבת להגיב, חריגה אשר יצרה אצל העותרת מצג, כי המשיבים חזרו בהם מדרישתם להחזר המענקים וכי הערר נתקבל.

לטענת המשיבים, העותרת לא עמדה בתנאי כתב האישור המהווים תנאי הכרחי לקבלת המענק ומשכך נתבקשה כדין להחזיר את ההטבות אותן קיבלה. ראשית, לדעת המשיבים, פירושו הנכון של כתב האישור מביא למסקנה, כי השימוש הראשוני שיעשה בבנין התעשייתי יהיה להשכרה למפעלים מאושרים באחוז הנדרש ולא כטענת העותרת. שנית, אין לחשב השכרת שטח מעל 51% לשתי התוכניות שאוחדו כמקשה אחת, אלא באופן נפרד לגבי שטח הבניין התעשייתי שנכלל בתוכנית 51 המקורית ובשטח המקורי אשר נכלל בתוכנית 50. לשיטתה, עמדה העותרת בתנאי כתב האישור למשך שלוש שנים בלבד ואי לכך החלק היחסי מהמענק שנתבקשה להחזיר העותרת, הינו קטן מהסכום אשר הייתה צריכה להחזיר בדיון. אין לראות בכתב האישור כחווה, אלא כהטבה או מענק הניתן מכוח הוראות חוק במסגרת הכלים הנתונים למרכז ההשקעות במשפט המנהלי.

ב"מ"ש המחוזי בת"א, כב' הש' ד. קרת-מאיר:

◆ ביהמ"ש הנכבד אכן מקבל את טענותיה העקרוניות של המערערת בהקשר זה לעניין חוסר אפשרות להרים מסך, אולם, בית המשפט לא מקבל את קביעתה של המערערת, על פיה בחר המשיב בהליך פרשני על מנת לייחס למערערת את העיסקאות אותן ביצעו החברות הבנות הזרות. ביהמ"ש קובע, כי לא זה הבסיס לקביעתו של המשיב. המשיב היפנה לאורך כתב התשובה והתצהיר מטעמו למסמכי החברה, מהם עולה, כי המערערת עצמה רואה את עיסוקה בנדל"ן בחו"ל ולא במתן שירותים.

מדובר, אם כן, בבחינת פעילותה של המערערת עצמה ולא בדרך של יחוס. גם לגופו של עניין, יש לקבל את קביעתו של המשיב בעניין זה.

מכל האמור לעיל לומד בית המשפט הנכבד, כי גם לעמדת המערערת, מהותה הכלכלית המצדיקה את אימון המשקיעים ברחבי העולם (כפי שנאמר בתצהיר של המפקח) היא אותה פעילות נדל"ן בנכסים מניבים בחו"ל, ובוודאי שלא הענקת שירותים לחברות בנות בארץ ובחו"ל בלבד, כפי שטוענת המערערת במסגרת הערעור.

הניסוחים במסמכי המערערת השונים ובמיוחד המונח במישרין המיוחס למערערת ואשר מוזכר בהצגה של פעילות המערערת, מצביע באופן חד משמעי על כך, כי גם המערערת עצמה עוסקת בנכסי נדל"ן מניבים בחו"ל, כפי שמפורט בהמשך לגבי הקבוצה כולה. אין לכן לומר, כי המשיב בחר להתעלם ממסמכים מסוימים המצביעים על מסקנה הפוכה מזו אליה הגיע.

גם אם במסגרת פעילות זו של המערערת היא עוסקת אכן במתן יעוץ מסוגים שונים, ולשם כך היא מתקשרת בהסכמים עם החברות הבנות, הרי שפעילות זו מהווה חלק מפעילותה הכוללת. אין לראות בה כפעילות נפרדת ועצמאית, כך שניתן לומר שפעילותה העיסוקית של המערערת היא פעילות בתחום מתן השירותים בלבד.

◆ ומסכמת כב' השופטת: "בסופו של דבר, לאור כל האמור לעיל, מקובלת עלי לחלוטין מסקנתו של המשיב, כי המערערת היא אכן חברת הנדל"ן הגדולה בישראל אשר עוסקת ברכישה, פיתוח וניהול נכסים מניבים בצפון אמריקה, קנדה ואירופה".

לכן, רוב פעילותה של המערערת אינה מצמיחה עיסקאות החייבות במע"מ בישראל. לאור זאת, רשאי היה המשיב לקבוע, כי התשומות שניכויין התבקש, שמשו הן לצורך הפעילות בחו"ל והן לצורך הפעילות בישראל, ולכן הותר ניכוי בשיעור 25%.

תוצאה:

◆ הערעור נדחה.

ניתן ביום: 11.1.2009.

ב"כ המערערת: הרצוג, פוקס, נאמן ושות'.

ב"כ המשיב: עו"ד א. ליבנה.

תיאום תשומות בחברת השקעות ע"ש 1150/06 גזית גלוב בע"מ נ' מס ערך מוסף גוש דן

◆ קבוצת גזית גלוב מורכבת מהמערערת עצמה ומחברות בנות שלה המאוגדות בישראל ובחו"ל. הקבוצה עוסקת ביזום, רכישה, פיתוח, ניהול והשכחה של פרוייקטים שונים בתחום הנדל"ן המניב בארץ ובחו"ל. הפעילות המהותית בתחום הנדל"ן המניב מתבצעת בחברות בנות בהן מחזיקה המערערת. המערערת עצמה מעניקה שירותים לחברות הבנות שלה בארץ ובחו"ל וביניהם שירותי יעוץ, מימון, יעוץ פיננסי כלכלי ושירותי ניתוח לאיתור הזדמנויות השקעה בתחום הנדל"ן בארץ ובחו"ל. כמו כן, מתבצעת פעילות נדל"ן בארץ על ידי שני חברות ישראליות. המערערת ושתי החברות רשומות יחד באיחוד עוסקים.

המשיב קבע, כי המערערת פועלת בענף המרכזים המסחריים הפתוחים, הסופרמרקטים ובענף הדיור המוגן. מאחר שמרבית פעילות המערערת נמצאת בחו"ל, הרי עיקר השימוש בתשומות הינו לשם פעילות, אשר אינה מצמיחה עיסקאות החייבות במע"מ, ולכן המשיב לא התיר 75% מסך התשומות שנכללו בדוחות החברה.

◆ לטענת המערערת, המשיב מבקש לקשור בין תשומות בהן השתמשה לבין עיסקאות שאינן חייבות במע"מ, אותן ביצעו חברות בנות של המערערת. מדובר, לטענת המערערת, בהרמת מסך בין המערערת לבין חברות בנות שלה, בניגוד לדין ובניגוד למהות הכלכלית ושיקולי יעילות רחבים המתחייבים בקשר לאופן מיסויה של קבוצת חברות, ומבלי שהמשיב טען מפורשות להרמת מסך. ללא הרמת מסך, ואין כל עילה לעשות זאת, לא ניתן להגביל את ניכוי התשומות.

המערערת מספקת, לפי טיעוניה, שירותי ניהול וגיוס הון לחברות הבנות, על פי הסכמים ביניהם. אין בהסכמים אלה כדי למעט את חבות המערערת או הקבוצה במע"מ. התשלומים ששולמו למערערת בגין מתן שירותיה, אשר היו חייבים במע"מ, הם שירותי יעוץ וניהול לחברות בנות, והכנסות ריבית מחברות בנות זרות ומחברות בנות בישראל.

◆ לטענת המשיב, מהות פעילותה של המערערת הינה השקעה בנדל"ן מניב בחו"ל ולא במתן שירותים. המשיב התייחס אל המהות כמתחייב מהפסיקה בתחום הפרשנות הפיסקאלית, הבוחנת את התוכן הכלכלי של הפעילות נשוא הדיון ולא דווקא את הדפוסים המשפטיים הפורמאליים באמצעותם היא בוצעה.

המשיב טוען, כי המערערת עוסקת בהשקעות בנדלן בחו"ל והיא מאתרת נכסים מתאימים ופועלת לרכישתם. אין זה משנה, לעמדת המשיב, אם העברת הכספים לצורך השקעתם בחו"ל נעשית בדרך הסכמי הלואה בין המערערת לבין חברות בנות שם. אין בכך כדי להפוך את המערערת לחברה שעיסוקה הוא במתן אשראי.

העיתון המקצועי לענייני מסים

הלכת פוליטי – סוף פסוק
דנ"א 7065/08 אברהם אלברט פוליטי נ' מנהל מיסוי מקרקעין

ופסיקתו היא סוף פסוק ואין עליה ערעור" (דנ"א 4813/04 מקדונלד נ' אלוניאל בע"מ (לא פורסם, 29.11.2004)). ובמקום אחר נקבע כי "...לא די בכך שההלכה החדשה שנפסקה סותרת הלכה קודמת, ואף לא די בכך שהיא חשובה, קשה או שיש בה חידוש, אלא יש לבדוק גם אם יש מקום לדיון נוסף, דהיינו, אם יש הצדקה עניינית לחזור ולהביא את העניין שוב פעם לדיון נוסף במושב חמישה או יותר. הצדקה כזאת יכול שתקום אם משקלם של הטעמים המפורטים בסעיף, כפי שהם עולים מתוך הסוגיה העומדת לדיון, הוא כבד ביותר, או שהנסיבות מיוחדות ויוצאות דופן במיוחד" (דנ"א 4011/04 עיריית ירושלים נ' עיזבון המנוח אטינגר, פ"ד נט(4) 8, 13 (2004)).

בימ"ש העליון בחן את הסוגיה שהונחה לפניו בצורה מעמיקה ויסודית ופסק הדיון ניתן על דעת כל חברי ההרכב. בניגוד לטענת המבקש, פסק הדיון של ביהמ"ש אינו סותר הלכה קודמת בנושא. אין ללמוד מן התכלית החשובה בדבר גביית מס אמת, שהודגשה בפסקי דין שונים, כי ניתן להתעלם מהוראות החוק כמו לא היו. מעבר לכך, ביהמ"ש בחן את פסקי הדיון שהביא המבקש במסגרת הבקשה ואיבחן את המקרה הנוכחי מן המקרים נשוא פסקי הדיון האחרים. ההבדל המשמעותי ביותר במקרה זה, כפי שצוין בפסק הדיון, הוא שבניגוד לפסקי הדיון שציין העותר, שעסקו באפשרות שיוטל על הנישום מס על רווח שכלל לא הופק, במקרה דנן, אין מחלוקת לגבי גובה השבח שהופק, אלא רק לגבי שיעור המס שיש להטיל על השבח. לפיכך, הבעייתיות הגדולה שאותה מציין המבקש לגבי הטלת מס שאינו מס אמת והטלת מס על רווחים שלא הופקו, אינה קיימת בעניין זה.

בית המשפט העליון הסתמך בפסק דינו, כאמור, על לשון החוק ועל תכליתו כפי שהיא עולה ממכלול סעיפיו ומן ההיסטוריה החקיקתית והכריע בסוגיה בצורה חד משמעית. פסיקה זו מעוגנת היטב בעקרונות היסודיים של דיני הפרשנות ושל דיני המס. בהקשר זה, ציין ביהמ"ש, כי הפרשנות שמציע המבקש עלולה להוביל לקשיים ממשיים בחישוב המס ובקיום מערכת מס אפקטיבית, יעילה ושוויונית. בצדק כתב השופט גרוניס כי "לו נתקבלו טענותיו של המשיב היה בכך משום חציית הגבול, המטושטש לעיתים, בין פרשנות לגיטימית לשאינה לגיטימית".

תוצאה:

♦ הבקשה נדחתה.

ניתן ביום 19.1.2009.

ב"כ העותר: עו"ד ז. שרון; עו"ד מ. סולומונוביץ.

♦ העותר ביקש לקיים דיון נוסף בפסק הדיון בע"א 8569/06 מנהל מיסוי מקרקעין חיפה נ' פוליטי (טרם פורסם, 28.5.2008), שבו נקבע, כי אין לסטות מ"נוסחת החישוב הלינארי" לחישוב מס שבה, הקבועה בסעיף 47 לחוק מיסוי מקרקעין (שבח ורכישה), התשכ"ג-1963 (להלן: "החוק").

בהתאם להמלצות הוועדה הציבורית לרפורמה במערכת מיסוי מקרקעין, אשר הוגשו לשר האוצר, נחקק תיקון מס' 50 לחוק. לעניין מס שבח קובע ההסדר המתוקן בסעיף 48א, כי בעת מכירה בידי יחיד של זכות במקרקעין שנרכשה לפני "יום התחילה" – יום הגשת המלצות הוועדה – ישולם מס שבח בשיעור של 50% על "השבח הריאלי עד יום התחילה", ועל יתרת השבח ישולם מס בשיעור של 25%. המושג "שבח ריאלי עד יום התחילה" הוגדר בסעיף 47 לחוק כ- "...חלק מהשבח הריאלי שיחסו לכלל השבח הוא כיחס שבין התקופה שמיום הרכישה ועד יום התחילה לבין התקופה שמיום הרכישה ועד ליום המכירה".

המבקש קנה ביחד עם אחר חלקת קרקע בשנת 1992. בשנת 2002 סוכם על הקמת בניין בן שבע דירות בחלקה, שמתוכן קיבל המבקש חמש דירות. המבקש מכר שתיים מן הדירות ובגין כך היה עליו לשלם מס שבח. המבקש טען, כי בנסיבות המקרה, שמהן עולה בבירור, כי השבח צמח לאחר "יום התחילה", יש לסטות מ"נוסחת החישוב הלינארי" ולחשב את המס לפי שיעור של 25%. עמדתו של המבקש נדחתה והוא הגיש ערר לוועדת הערר שליד בית המשפט המחוזי בחיפה. הוועדה קיבלה את עמדת המבקש וקבעה, כי יש להטיל על מכירת הדירות מס בשיעור של 25% בלבד. על החלטה זו הגיש מנהל מיסוי מקרקעין ערעור לבית המשפט העליון.

בפסק דין ארוך ומעמיק קבע בית המשפט העליון, על דעת כל חברי ההרכב, כי לא ניתן לסטות מנוסחת החישוב הלינארי גם במקרים שבהם ברור, כי עיקר השבח צמח לאחר "יום התחילה".

המבקש טוען, כי ההלכה שנפסקה בפסק הדיון היא הלכה קשה הסותרת הלכות קודמות של בית המשפט העליון ומשום כך יש לקיים לגביה דיון נוסף.

בימ"ש העליון – כב' המשנה לנשיאה א. ריבלין:

♦ ביהמ"ש קבע, כי פסק הדיון נשוא הבקשה הכריע לראשונה באופן חד משמעי בשאלת האפשרות לחרוג מנוסחת החישוב הלינארי, והשופט גרוניס אף ציין, כי "...לטעמי יש למקרה שבפנינו חשיבות הרבה מעבר לעניין הקונקרטי של מס שבח ושיעורו". אולם, כבר נקבע, כי "פסיקתה של הלכה, וגם אם חדשה וקשה היא, אין בה די כדי להצדיק סטייה מן הכלל הרגיל שלפיו פוסק בימ"ש העליון בשלושה (ולעיתים במושב רחב יותר)

דלוייט מצרפת 5 שותפים

פירמת רוח"ח והייעוץ Deloitte-בריטמן-אלמגור-זהר הודיעה לאחרונה, כי היא מצרפת 5 שותפים חדשים למעגל השותפות. השותפים החדשים: רוח"ח רן פלדבוי, סיגל אדניה-קפון, אלונה מירון, אמיר וידר ועו"ד ג'קי חולי. בנוסף, מינתה הפירמה בתחילת החודש 3 דירקטורים חדשים. עם המינוי מעסיקה הפירמה כ-70 שותפים ודירקטורים ולמעלה מ-1,000 עובדים.

הרשות העלתה את המורל בדרום

בתקופת מבצע "עופרת יצוקה", נרתמו עובדי רשות המסים, למאמץ המלחמתי ולהעלאת המורל של החיילים הלוחמים בחזית הדרומית:

עובדי משרד השומה אילת הגו רעיון יצירתי, והכינו כ-2,000 כרטיסי ברכה, על צדו האחד של הכרטיס הוטבעה תפילת הדרך ועל צדו השני פסוק מספר ישעיה.

עובדי מכס מרכז רכשו מוצרים באפלי שו בריד שנערך בנמל ת"א, שהציג את מרכולתם של תושבי הדרום. המוצרים שנרכשו, נארוזו בחבילות שי ונשלחו לחיילי צה"ל.

עובדי משרד מכס, מע"מ ואס"ח אילת שלחו 24 חבילות שי, לחיילי יחידה 101 של הצנחנים.

עובדי משרד השומה ת"א 3 שלחו 80 חבילות שי לחיילים.

עובדי משרד השומה ירושלים 1 רכשו לחיילים 50 ערכות של הלבשה תחתונה (גרביים, תחתונים, גופיות) בעלות של 1,500 ₪.

עובדי משרד השומה כפר סבא שלחו לחיילי חטיבת חרוב וסיירת גולני 3 קרטונים של ערכות הלבשה תחתונה (גרביים, תחתונים, גופיות).

עובדי משרד השומה עפולה רכשו בעבור חיילי גולני המשרתים בעזה ערכות הלבשה תחתונה (גרביים, תחתונים וגופיות) ושלחו אותן בצירוף מכתבי ברכה חמים.

עובדי משרד מיסוי מקרקעין חדרה רכשו לחיילים המשרתים בדרום חבילות שי אישיות.

עובדי משרד השומה נתניה רכשו לחיילים 23 ערכות הכוללות הלבשה תחתונה, כפפות, גרביים, כובעים וצעפים. התרומה הועברה לחיילים באמצעות סניף האגודה למען החייל בנתניה.

47% ליקויים בביקורות בחיפה

במבצע ביקורות ניהול ספרים שערך ביום שישי האחרון (16.1.09) **משרד השומה חיפה**, ברחבי העיר חיפה, נמצאו אי רישום תקבולים או אי ניהול פנקסי חשבונות ב- 40% מהביקורות וליקויים מהותיים ב- 7% מהמקרים. במבצע השתתפו עובדי המחלקה לניהול ספרים של המשרד אשר תוגברו בעובדים ממחלקות אחרות במשרד ואף על ידי מנהל המשרד בעצמו, שערך קניות ביקורת. עפ"י הודעת רשות המסים, המבצע שערך משרד השומה חיפה הינו חלק ממבצע ארצי שעורכת רשות המסים לאיתור מעלימי מס. המבצע הארצי יארך כארבעה חודשים, במהלכם תהיה נוכחות מאסיבית בשטח של עובדי הרשות. במהלך הביקורות נבדקו גם ליקויים אחרים כגון, אי הגשת דוחות, אי העברת ניכויים, אי תשלום חובות וכו'. במקרים בהם נמצאו ליקויים נתנה לבעלי העסקים ארכה של 10 ימים להסרתם. ליקויים שלא יוסרו יטופלו על ידי אכיפת גבייה או במישור הפלילי, לפי העניין.

תוכנית ההאצה - 6 מיליארד ערבות

עפ"י הודעת משרד האוצר, החשב הכללי, **שוקי אורן**, העביר ביום 19.1.09 את נוסח כתבי ערבות המדינה בהיקף של **6 מיליארד** ₪ (!!!) שיועמדו למערכת הבנקאות. ערבות המדינה תועמד לבנקים לצורך גיוס כתבי התחייבות נדחים, אשר יונפקו על ידי הבנקים ויוכרו על ידי המפקח על הבנקים כהון משני עליון. העמדת הערבויות לבנקים מהווה יישום של מרכיב נוסף מתכנית ההאצה של משרד האוצר. במהלך השבועות האחרונים הוגדלה הקרן לסיוע לעסקים קטנים לכ-440 מיליון ₪ והוקמה קרן סיוע לעסקים בינוניים בהיקף של כ-1.3 מיליארד שקל. כמו כן, פורסם שלב המיון המוקדם במכרז להקמת קרנות המנוף, להן תוקצב סכום של 5 מיליארד ₪. הבנקים המעוניינים להנפיק כתבי התחייבות נדחים בגין הערבויות נתבקשו להודיע על כך למשרד האוצר עד ה-1.3.09. תוקף כתב הערבות יהיה בשלב הראשון להנפקות שיבוצעו עד ה-30.9.09. המדינה תערוב כלפי מחזיקי כתבי ההתחייבות הנדחית לתשלומי הקרן והריבית לתקופה של 10 שנים מיום הנפקת כתבי ההתחייבות. שיעור ערבות המדינה יעמוד על 95% ויפחת בהדרגתיות מתום השנה השלישית ואילך.

מס פקס מערכת ושיווק: ררך מנחם בגין 132, מגדל עזריאלי 1
 תל אביב 67021; טל. 03-6966416 פקס. 03-6953991 masfax@bezeqint.net

מערכת העיתון תשמח לקבל פניות, הערות והארות, לגבי סוגיות ושאלות שמתעוררות בתחום המס במישור הפלילי, האזרחי, איסור הלבנת הון ונושאים אשר ברצונכם שיקבלו התייחסות / ניסוי. האמור בעיתון זה אינו מהווה יעוץ מקצועי, חוות דעת, סקירת המצב המשפטי ו/או הדין הרלבנטי. טל. 03-6966733 (למקרים דחופים: 054-4492973) פקס. 03-6966744

אין לצלם, להעתיק או להפיץ בדרך אחרת ניליון זה, או חלקים ממנו, ללא היתר בכתב ומראש מהעורכים.